'ರಾಘವ ಹೊರಗೆ ಒರಟನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅವನೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಿಯಕರ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತುಕತೆ ಶುರುವಾಗೋದೆ ಹಾಯ್ ಬಂಗಾರ ಹೇಗಿದ್ದೀಯಾ? ಅಂತ. ಕಂದ ಊಟ ಮಾಡಿದಾ? ಏನಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ? ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಡಿಯರ್? ಕಂದ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಇರುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ, ಲವ್ ಯು ಸೋ ಮಚ್ ಚಿನ್ನ, ನೀನು ಮೊದಲೇ ನನಗ್ಯಾಕೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ'.. ಹೀಗೆ ಇದನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೋ. ಅವಳೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಿಂಚನ ಮೂಡಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದವಳೇ ಇರಬೇಕು. ಅವರಿಬ್ಬರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಸರಿ ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಮುಂದುವರೆದಾಗ ನಾನು ಆ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿಯಾಗಿ, ಕವಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿನಿ. ಕೆಲಮೊಮ್ಮೆ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೂ ನನ್ನ ಯೌವ್ವನದ ದಿನಗಳು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ.'

'ರಾಘವನಿಗೆ ಆಕೆ ಪರಿಚಯವಾದದ್ದು ಎಲ್ಲಿ? ಯಾವ ಊರಿನವಳು?' ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದು ನೋಡಿದರೆ ಆಕೆ ಹತ್ತಿರದವಳು ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ವಿದ್ಯಾವಂತೆ. ಅವಳಿಗೂ ಮಕ್ಕಳಿವೆ.

'ಒಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಆಕೆಯನ್ನು ಸರತಿಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ರಾಘವನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ. ಅದಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಆಕೆ ಆತನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿಯ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ. ಯಾರೋ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ಬಂದವನು ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಬಂದ ಈಕೆಯನ್ನು ಮಾತಾನಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಲಗಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಳ್ಳಿಗೆ ನೀರೆರೆದಂತಾಗಿದೆ. ಸಂಜೆ ಅದೇ ಮದುವೆಗೆ ರಾಘವ ಹೋದಾಗ ಆಕೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಇಹಲೋಕ ಮರೆತಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮದ ಲವ ಲೇಶವೂ ಆಕೆಗೆ ತಾಕಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಇವನಲ್ಲಿ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆದಿದ್ದ ಸಸಿ ಚಿಗುರಿ, ಮರವಾಗಿದೆ'.

'ಅವಳಾದರೂ ಇವನ ಮನದ ಪ್ರೀತಿ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಬೈದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳೋದು ಬಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಳಾ?' ಮಾತು ತುಂಡರಿಸಿದ ರಾಜಪ್ಪ.

'ಮೊದಮೊದಲು ಆಕೆ ಅದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರಾಕರಿಸಿದ್ಲು. ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿ ರಾಘವ ನೀನು ಬೇಡ ಅಂದ್ರು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಯೋಚಿಸು. ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುನೇ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳ ಹೆಸರು ಅನುರಾಧನೋ? ಅನುಪಮನೋ? ಅನುಶ್ರೀನೋ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದ ಅನು ನಾವಿಬ್ಬರು ಗೆಳೆಯರಾಗಿರೋಣ, ಈ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡ. ಅಂದಾಗ ಈತ ಗೆಳೆತಿಯಾಗಿ ನೀನಿರು, ನಾನು ಪ್ರೇಮಿಯಾಗಿರ್ತೀನಿ ಅನ್ನೋನು. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ದಿನ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜಗಳವಾಗೋದು. ಇಬ್ಬರು ಮಾತು ಬಿಡೋರು. ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನವೇ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳಿಗೂ, ಅವನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿದ್ದರೂ ಜನರ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಇರುವ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಛಿದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಯ. ಇಷ್ಟುದಿನ ಅಂಗೈ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬದುಕು ಎಲ್ಲಿ ಮೂರಾಬಟ್ಟೆ ಯಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕದಲ್ಲಿಯೇ ಒಲ್ಲೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು'. ಆತನ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಸೇರಿಸಿ ರಾಜಪ್ಪ 'ಅವಳ ಗಂಡ ಸರಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೇನೋ? ಅತ್ತೆ, ನಾದಿನಿಯರ ಕಾಟವೇನೋ? ಇವನ ದುಡ್ಡು, ಅಂತಸ್ತು, ಕಾರು ನೋಡಿ ಮನಸೋತಳಾ ಹೇಗೆ?' 'ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಒರತೆ ಬತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಂಡಿ ತೋಡಿ ದರೂ ಮತ್ತೆ ಆ ಒರತೆ ಚಿಲುಮೆಯಾಗುತ್ತೆ. ಸಂಸಾರ, ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳು ಅಂತ ಮೊನಾಟನಸ್ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರಾಘವನಂತಹ ಚಿಲುಮೆ ಬಂದಾಗ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಇರಲು ಆಕೆ ಮೂರ್ಖಳೇ? ಅಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು, ಅಂತಸ್ತು ಯಾವುದೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೇ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿರುತ್ತೆ.' 'ಅದು ನಿಜ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಭಾಗ್ಯ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಅಮೃತ ಪ್ರೀತಿ ಸಿಗುವುದೇ ಅಪರೂಪ' ರಾಜಪ್ಪ ಯಾವುದೋ ಪ್ರೀತಿಯ ಮೋಡದಲ್ಲಿ ತೇಲುವವನಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ.

'ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ರಘು ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಗಿ ದ್ದಾನೆ ಗೊತ್ತಾ?' ಆ ದಿನ ನನಗಿನ್ನು ನೆನಪಿದೆ. 'ಹಾಯ್ ಬಂಗಾರ ನನಗೆಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ ನೀನು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ನನಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಕಾನ್ಫಿಡೆನ್ಸ್ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಅನು ನನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲ್ಲ ಅಂತ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ `ರಾಘು ಯಾಕೋ ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಎದುರಿಗೇ ಐ ಲವ್ ಯು ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡೆ, ಆದರೆ ಯಾಕೋ ಸಂಕೋಚ ಅಡ್ಡಬಂತು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಸೇಜ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು'.

'ನೀನು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಮೆಸೇಜ್‌ನ ಅದೆಷ್ಟು ಸಲ ಓದಿದ್ದೇನೋ ಅನು, ನನಗೆ ಇವತ್ತು ಈ ಲೋಕನೇ ಗೆದ್ದಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ. ಕಂದ, ನನಗೆ ನಿನ್ನ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಇಲ್ಲ ಕಣೆ. ಮೊದಲ ಸಲ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದಾಗಿನಿಂದ ಅದೆಂತದೋ ಸೆಳೆತ. ಅದರ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಆ ಗುರುರಾಯರೇ ನನಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಳುಹಿಸಿದರೋ ಏನೋ? ಅನೂ...ಬಂಗಾರ..ಚಿನ್ನಾ ಹೀಗೆ ರಾತ್ರಿಯಿಡಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಗಳಂತೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಲಗುವುದೆಲ್ಲಿಂದ ಹೇಳಿ?' ಎಂದ ಆತ. ರಾಜಪ್ಪನಿಗೂ ಅವನ ಮಾತು ನಿಜ ಅನ್ನಿಸಿತು.

'ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲೂ ಈ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮದ ಬಾವಿ ಬತ್ತಿಹೋಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಮದುವೆಯಾದ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಸೆಲೆ ನಂತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಕಾರಣಗಳ ನೆಪ ಹುಡುಕಿ ಬರಡಾಗಿದೆ. ಮಗನ ಮಮತೆಯ ಕೂಗು ದೂರದ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಕ್ಕೆ ರವಾನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಹೆಣ್ಣು, ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ನಿಘಂಟಿನಿಂದಲೇ ನಾಪತ್ತೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಜ ಬದುಕುವ ಚೈತನ್ಯ ನೀಡುವ ಜೀವಸೆಲೆ ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೆ' ರಾಜಪ್ಪ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟ.

'ಇನ್ನು ಹೊರಡಿ ಆಗಲೇ ಒಂಬತ್ತಾಯಿತು. ಇಂದು ಇದ್ದು ನಾಳೆ ಸಾಯುವ ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾಯೆಯೊಂದು ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಬದುಕು ಇನ್ನು ಮುಗಿಯದಿರಲಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇ?' ರಾಜಪ್ಪ ಮಾತು ಬೇಡವಾಗಿ ಬರಿದೇ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ. ಅವನ ಮನದಾಳದಲ್ಲಾಗಲೇ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಂತರಗಂಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜಿನುಗಲಾರಂಭಿಸಿತ್ತು.

'ಸರಿ ಬರಲಾ?' ಎನ್ನುತ್ತಾ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಯಾವ ಮಾಯದಲ್ಲೋ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ತಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು ಯಾರ ಜೊತೆ? ಯಾರವನು? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ? ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವಾ? ಭ್ರಮೆಯಾ? ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೇ ಮನೆ ಸೇರಿದ.

ಮಲಗಿದರೂ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜಪ್ಪ ದೀಪ ಹಾಕಿ ಟೈಮ್ ನೋಡಿದ. ಗಡಿಯಾರ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೇ ಮಲಗಲು ಮಗ್ಗುಲಾದವನು ಪಾರ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಹೇಳಿದ ರಾಘವನ ಕಥೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿತು. ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಬಂದು ಪಾರ್ಕ್‌ನ ಆ ಅಂಚಿಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಹೊಳೆಯುವ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಕಾರಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಈ ಲೋಕವನ್ನೇ ಮರೆತವನಂತೆ ರಾಘವ, ಅನುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದ. ರಾಜಪ್ಪ ಅದೆಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದನೋ? ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದ.

ಮಗನ ಫೋನಿಗೆ ತಡಬಡಾಯಿಸುತ್ತಲೇ ಎದ್ದ ರಾಜಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ. ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಕತ್ತಲೆಲ್ಲಾ ದೂರ ಸರಿದಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಫೋನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. 'ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಪಪ್ಪ. ನಿದ್ದೆ ಆಯ್ತಾ?' ಮಗನ ದನಿ. 'ಹೂಂ ಆಯ್ತು. ಆಫೀಸ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿತಾ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ?' ರಾಜಪ್ಪ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. 'ಎಲ್ಲಾ ಫೈನ್ ಪಪ್ಪ. ನಿಮಗೆ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಏರ್ ಟಿಕೆಟ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಿಟರ್ನ್ ಟಿಕೆಟ್ ಮಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಆರು ತಿಂಗಳು ಇದ್ದು ಹೋಗಿ ಪಪ್ಪಾ' ಮಗನ ಕಾಳಜಿಯುಕ್ತ ಮಾತು.

'ಇಲ್ಲ ಮಗನೇ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೋ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಬರುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂಟಿ ಜೀವನ ಕಳೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಬರಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ ನನಗೊಬ್ಬ ಸಂಗಾತಿ ಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಈ ಬರಡು ಬದುಕು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನಿನಗೆ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ಏನಾಯ್ತು ಅನ್ನಿಸಿರಬಹುದು. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಆಸ್ತಿಗೆ ಮೋಸವಾಗು ವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನನ್ನೂ ನೀನು ಯೋಚಿಸಬೇಡ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯ ಬೀಜ ಅಂಕುರ ವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೀರು ಹಾಕಿ, ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ಆ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಂತೂ ನಾನಿರ್ತೀನಿ' ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಗನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೆ ಕಾದ. ಮಗ ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು 'ಐ ಕ್ಯಾನ್ ಅಂಡರ್‌ಸ್ಟಾಂಡ್ ಯುವರ್ ಫೀಲಿಂಗ್ಸ್ ಪಪ್ಪ. ಆಲ್ ದ ಬೆಸ್ಟ್' ಎಂದು ಫೋನಿಟ್ಟ.